

«No podem deixar de perdre l'encant que representa explicar contes»

Què representa per a vostè haver guanyat el XIII Premi de Narrativa Infantil d'Eivissa?

—M'ha fet molta il·lusió. I no només pel fet de guanyar un guardó com aquest, sinó per la satisfacció que em proporciona saber que s'editarà, una cosa que m'interessa bàsicament quan participo en aquests tipus de concursos.

—Obra per a nens, oi?

—Sí, em sembla que pot interessar als nois i noies d'entre 6 i 12 anys.

—Li agrada escriure contes especialment?

—M'agrada escriure contes adreçats a nens, sí, ja que és una forma de comunicar-me amb ells. I després, tinc la gran sort de disfrutar-lo amb els meus fills.

—Els converteix vostè en font de la seva inspiració?

—És clar! Hi ha ocasions en què et diuen una frase divertida, moments que riuen per una cosa que els has dit...

—Quan escriu, ho fa l'autora gran o l'Eulàlia nena?

—Jo crec que hi ha una mica de tot. És evident que faig com una mena de retrospectiva, tornant als temps de la meua infantesa mentre et converteixes en la protagonista, però també hi ha altres elements propis de la imaginació, el contingut...

—I què li interessa més, el llenguatge, el relat o la forma de contar-ho?

—Per deformació poètica em preocupa d'una forma especial la qüestió lingüística, la musicalitat i la forma en què sonen les paraules. Si noto que hi ha alguna que grinyola torno a provar amb una de diferent, ja que tan important és sovint el que es diu com la forma en què s'expressa el contingut.

—Quin paper creu que juguen els contes infantils editats en llibre quan sembla que ara primen les imatges?

—És evident que la imatge té molta força, però el fet d'explicar contes i aconseguir que els nens ho

escoltin amb interès, té un encant especial que no hem de deixar que es perdi.

—Què hi ha als seus contes de l'Eulàlia psicòloga?

—M'agrada separar les dues coses, però sóc conscient que és difícil aconseguir-ho.

—El fet que escrigui contes, vol dir que es pot especialitzar en aquest gènere?

—No ho sé. Jo crec que obeeix especialment a una situació de la meua vida i que passa pel fet de tenir nens petits. És evident, però, que vull intentar fer també altres coses. Temps hi haurà.

—Vostè es presentà, literàriament parlant, tot guanyant el premi d'Òmnium Cultural de Poesia 1998 de Granollers amb el llibre *Andana blanca*.

—La poesia està ben present en tots els meus contes. En el cas del premi d'Eivissa el jurat ha destacat precisament la part poètica del relat. La poesia em tira molt. M'agrada.

—El seu futur com a escriptora...

—Jo continuaré treballant el màxim possible i reservant-me unes hores a la setmana per a escriure i seguir provant sort en el mercat editorial, encara que sóc plenament conscient de les dificultats que hi ha per destacar, publicar...

—Com veu vostè aquest Granollers cultural

que trepitja cada dia...

—A mi em fa la impressió que d'oferta i inquietuds n'hi ha. Potser hauríem de fer un esforç tots plegats per augmentar la qualitat de les propostes. En el cas del teatre, que és un dels temes que coneix més, Granollers s'ha posicionat bastant bé amb el Teatre Auditori i el Teatre de Ponent, sense oblidar propostes de cinema especial com les que organitza l'Associació Cultural i que segueixo amb interès.

PACO MONJA

Eulàlia Canal i Iglésias (Granollers, 6-3-1963). Psicòloga-psicoanalista i escriptora. Professionalment, obrí la consulta

Espai d'Atenció Psicològica del carrer Anselm Clavé fa ja uns quants anys i sempre que pot, treballa també a la Mutualitat Nostra Senyora del Carme. També es dedica a escriure, una especialitat que conrea fermament. Fa pocs dies li acaben de comunicar que ha guanyat el XIII Premi Ciutat d'Eivissa de Narrativa Infantil amb el conte que porta per títol el suggerent *Qui enviava petons a l'Estrella?* Amb d'altres projectes literaris en marxa que comprenen gèneres tan diversos com el teatre i els contes infantils, la seva passió per ara, participa amb la discogràfica Tot Sona Rècord, de Dàmaris Gelabert, en l'elaboració i edició de llibres per a nens petits. Satisfeta pel premi, espera pacientment la propera edició per part l'editorial Barcanova per al mes d'octubre del conte *Les set dents del Palangana*. Els seus antecedents literaris primers en forma de llibre editat tenen nom dels Premis Òmnium Cultural del Vallès Oriental de 1998, any en que guanyà en l'apartat de poesia amb el llibre *Andana blanca*, que li va permetre ser coneguda i sortir, especialment, gairebé de l'anonimat. Casada amb Josep M. Guiteiras i decidida a seguir treballant en aquest camp creatiu de la literatura, diu que bona part de la inspiració la troba en els seus tres fills: Ada, d'11 anys; Ona de 8, i Nil de 3. ♦

Josep Garcia

EULÀLIA CANAL

PSICÒLOGA-PSICOANALISTA I ESCRITORA